

Cały świat dla nas

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- przekaz prawdy o Panu Bogu Stwórcy;
- formowanie postawy wdzięczności za stworzony świat.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Dziecko:

- swoimi słowami przedstawia biblijny opis stworzenia świata;
- poprawnie wyjaśnia słowo „stworzyć” i odróżnia je od „zrobić”;
- w poprawnej kolejności wylicza, co Pan Bóg stworzył;
- układa modlitwę za wybrane stworzenia.

Metody

zabawa ruchowa, pogadanka, pokaz, lektura Biblii, burza mózgów, śpiew.

Środki dydaktyczne

kwiaty z bibuły, skrzynia skarbów i rekwizyty odzwierciedlające różne elementy stworzenia.

Propozycja realizacji

I. Wprowadzenie

Zabawa *Wszystko kwitnie*. Nauczyciel rozkłada kwiaty z bibuły na podłodze. Dzieci pływają pomiędzy kwiatami (można włączyć radosną melodię). Na hasło: „Wszystko kwitnie!” podnoszą kwiaty ku słońcu, chodzą z nimi, naśladują wachanie (wdech nosem, wydech buzią), po czym odkładają kwiaty na podłogę i swobodnie się poruszają.

II. Rozwinięcie

1. Pogadanka – nawiązując do zabawy, nauczyciel pyta dzieci o ich wrażenia. Pyta, komu zdarza się zachwycać pachnącymi kwiatami?
2. Skrzynia skarbów – kontynuując wątek kwiatów, nauczyciel stwierdza, że takich skarbów jak kwiaty jest znacznie więcej. Kolejno wyjmuje ze skrzyni (walizki, pudła itp.) różne skarby: rekwizyty, zabawki, figurki, obrazy różnych stworzeń, prawdziwe owoce, warzywa itp. Na koniec pyta, skąd wzięły się te skarby.
3. Lektura Biblii – Rdz 1, 1-26 (warto zachęcić dzieci, by na początku zamknęły oczy; w toku opowiadania można dodatkowo eksponować skarby ze skrzyni w czasie, kiedy będzie o nich mowa). W trakcie analizy tekstu – warto powtórzyć z uczniami kolejność stwarzania (bez odniesień do poszczególnych dni stworzenia, by nie utrwałać w świadomości dzieci, że świat powstał w sześć dni!). Wyjaśnienie pojęcia „stworzyć”.
4. Burza mózgów – po co Pan Bóg stworzył świat. (Jeśli wykorzystamy we wprowadzeniu inną propozycję pracy – pogadankę na temat zakupu zwierzątka, w tym miejscu można zrezygnować z burzy mózgów i np. zastąpić to ćwiczenie zabawą ruchową lub słowną).
5. Nauka piosenki i śpiew z gestami:

Kto stworzył... (fruwające ptaszki, falujące morze, mrugające gwiazdki)?

Kto stworzył ciebie i mnie?

Nasz Ojciec Bóg.

Źródło: <http://piosenkireligijne.pl/kto-stworzyl/> (dostęp: 4.03.2017).

6. Praca z podręcznikiem – dzieci patrzą w ciszy na rysunek umieszczony pod tematem. Po chwili nauczyciel odczytuje fragment biblijny – Rdz 1, 31. Dzieci powtarzają tekst na głos. Następnie wykonują polecenie z podręcznika.

III. Zakończenie

Zrobione czy stworzone? Nauczyciel wymienia nazwy różnych rzeczy, zjawisk, a dzieci muszą prawidłowo odpowiedzieć chórem, czy to, co

on wymienia, jest zrobione przez ludzi, czy stworzone przez Pana Boga.

Każde dziecko po kolei mówi, za co, spośród wszystkich stworzeń, najbardziej dziękuje Panu Bogu (warto sprecyzować zasady, np. kiedy mowa o zwierzętach lub kwiatach, nie wystarczy powiedzieć ogólnie, lecz trzeba wymienić konkretną nazwę kwiatu lub gatunek zwierzęcia).

Inna propozycja pracy

W ramach wprowadzenia można porozmawiać z dziećmi na temat planowanego zakupu rybek do akwarium (królika, chomika) – tak by wspólnie ustalić, że najpierw trzeba przygotować miejsce, w którym zwierzątko mogłoby mieszkać, zapewnić mu dobre warunki, jedzenie i dopiero wtedy będziemy gotowi na przyjęcie zwierzęcia. Następnie należy wskazać na pewną analogię: kiedy Bóg chciał mieć przyjaciół – ludzi, najpierw zatroszczył się o to, by mieli, gdzie mieszkać, co jeść i co robić.

Zabawa słuchowa *Szukamy w słowach*. Wyszukiwanie słów ukrytych w dłuższych wyrazach, np. ślimak – mak, laska – las, stokrotka – sto, maskotka – kot/kotka itp. Dzieci mogą narysować to, co odgadły.

Dzieci mogą zrobić kartoniki z obrazkami przedstawiającymi zwierzęta żyjące na łące (żaba, motyl, bocian itp.) do wykorzystania w różnych zabawach ruchowych.